زن در زندگی

در بررسی چالشهای زنان کشور مطرح شد:

دختر تحصیل را می خواهد چه کند؟!

طبق داده های یونیسف ۶۰ درصد ۱۱۰ میلیون کودک ۶ تا ۱۱ ساله محروم از مدرسه در جهان دختر هستند.

طبق آمار صندوق کودکان سازمان ملل (یونیسف) ۶۵ میلیون دختر در سراسر جهان از آموزش و تحصیل محرومند که این موضوع خط فقر مفرط، مرگ در دوران کودکی، ایدز و همچنین خطر انتقال به نسل آینده را افزایش می دهد؛ این در حالیست که اگر یک دختر بدون آگاهی بزرگ شود و اطلاعاتی از مهارت های زندگی نداشته باشد، خطرات بیشتری او را نسبت به همتاهای تحصیلکرده اش تهدید می کند و این دختر، ناقل این خطرات به نسل های آینده نیز خواهد بود.

مریم شربتدار قدس، مدیر کل دفتر امور بانوان وزارت آموزش و پرورش با اشاره به زمینه های فرهنگی، اقتصادی و ضعف دولتها در رساندن امکانات آموزشی به کودکان در محرومیت از تحصیل دختران می گوید: به نظر می رسد عمده دلیل محرومیت از تحصیل دختران مشکلات اقتصادی خانواده ها باشد، از این رو وزارت آموزش و پرورش در این زمینه طرح آموزش از راه دور را برای این کودکان در نظر گرفته تا شاید از نظر اقتصادی و فرهنگی برخی مشکلاتشان حل شود.

این اظهارات در حالیست که به گفته محققان بزرگترین مانع تحصیل دختران در کشورهای مختلف شهریه های مدارس است. زمانی که خانواده مجبور به پرداخت شهریه برای آموزش فرزندانش باشد، ترجیح می دهد که پسران خود را به مدرسه بفرستد و از تحصیل دختران صرف نظر کند؛ هر چند که فی نفسه نمی خواهد مانع رفتن دخترانش به مدرسه شود.

پیرانی، مشاور امور بانوان وزیر آموزش و پرورش در سیستان و بلوچستان با اشاره به فراهم بودن بازار کار در کشورهای حوزه خلیج فارس بیان می کند: گاهی اوقات پدر خانواده برای کار به این کشورها می رود و خانواده وی در کشور رها می شود؛ در نتیجه مشکلات فراوانی برای زنان به عنوان سرپرست خانواده و کودکان آنها ایجاد می شود، بنابراین چندان رغبتی برای ادامه تحصیل به دلیل مشکلات ایجاد شده از خود نشان نمی دهند.

شربتدار قدس با بیان این که در برخی مناطق، دوری از تحصیل تنها دامنگیر دختران نبوده و حتی پسران نیز از تحصیل محروم هستند تصریح می کند: زمانی که مسأله اقتصادی ،در محرومیت از تحصیل مطرح می شود پسران را هم درگیر می کند، به گونه ای که خانواده ها ترجیح می دهند پسرانشان به سمت مشاغلی مثل کشاورزی بروند و حتی در برخی استان ها با روی آوردن به سوی کارهای خلاف تحصیل را رها می کنند.

به گفته وی بعد اقتصادی محرومیت از تحصیل در استان های محروم کشور بیشتر به چشم می خورد که طبیعتاً ناشی از فرهنگ غلط و فقر فرهنگی موجود در این استان هاست که پدران آنها نیز با آن دست به گریبان بوده اند و آنها فکر می کنند که تحصیل مانع از درآمدزایی آنها می شود.

علی رغم امکانات لازم برای پوشش تحصیلی دانش آموزان در برخی مناطق روستایی محروم، خانواده ها به دلیل فقر فرهنگی حاضر به ادامه تحصیل فرزندان خود نیستند.

مریم شربتدار قدس عمده دلایل فرهنگی محرومیت از تحصیل دختران را ازدواج در سنین پایین، وجود نگرش هایی مبنی بر این که دختر آموزش را می خواهد چه کند؟ می داند و اظهار می کند: محرومیت از تحصیل در استان هایی مانند سیستان و بلوچستان، خراسان جنوبی، و استان های محروم بیشتر دیده می شود.

پیرانی نیز تعصبات قومی، ضعف فرهنگی، ازدواج دختران در سنین پایین، پراکندگی روستاها و به حد نصاب نرسیدن دانش آموزان برای تشکیل کلاس، عدم آگاهی و فقر فرهنگی، کمبود و نبود مدارس راهنمایی دخترانه در محل، نبود نیروی متخصص زن در مدارس راهنمایی دخترانه، مخالفت والدین، آمار کم دانش آموزان و عدم امکان افتتاح آموزشگاه، نبود وسیله نقلیه و صعب العبور بودن جاده ها در مناطق روستایی، بعد مسافت روستاها تا محل تحصیل را از دیگر عوامل محرومیت از تحصیل خواند.

۶۵ میلیون دختر که محروم از تحصیل هستند درسراسر جهان وجود دارد

وی با بیان این که در حال حاضر برخی از نگرش های خانواده ها درباره تحصیل فرزندان خود و بویژه دخترانشان تغییر کرده می گوید: در سال های گذشته ما با اجبار و خواهش و تمنا از خانواده ها می خواستیم که دانش آموزان دختر خود را وارد مدرسه کنند، اما آنها بویژه از مقطع ابتدایی به بعد تمایل چندانی برای ادامه تحصیل دخترانشان نداشتند.

مشاور وزیر آموزش و پرورش در سیستان و بلوچستان خاطر نشان می کند: اگر در جایی مدارس دخترانه نبود خانواده ها مایل نبودند دختر خود را از منطقه ای به منطقه دیگر با این دلیل که ضرورتی برای ادامه تحصیل دختر وجود ندارد بفرستند، از سوی دیگر ازدواج زودرس نیز باعث محرومیت از تحصیل دختران می شد.

شربتدار قدس مشاور وزیر آموزش و پرورش وجود تفکراتی مانند این که دختر باید بیشتر در خانه بنشیند چرا که با بیرون رفتن، چشم و گوشش باز می شود را از دیگر دلایل فرهنگی دخیل در محرومیت از تحصیل می داند و به خبرگزاری دانشجویان ایران می گوید: زمانی که تحصیل برای پسران مطرح می شود خانواده آنها آن را راهی برای درآمدزایی می دانند اما در قبال دختر بیان می کنند که آنها تحصیل را می خواهند چه کنند، دختر ازدواج می کند و کنج خانه می نشیند.

وی با اشاره به اجرایی شدن این باورهای فرهنگی غلط در برخی از روستاهای کشور تصریح می کند: اجرای این باورها به محرومیت از تحصیل دختران دامن می زند.

مشاور وزیر آموزش و پرورش ادامه می دهد: متأسفانه ما در میان برخی از مسؤولین نیز با این امر اما با شکلی متفاوت روبرو هستیم؛ چرا که محرومیت از تحصیل برای دختران دیگر بسیار قدیمی شده و در حال حاضر صحبت از این است که آموزش و تحصیل برای همه باشد اما خطر در جای دیگری احساس می شود، مواردی دیده می شود که القائاتی مبنی بر این که ،چه کسی گفته زنان وارد جامعه شوند» دیده می شود.

به گفته وی این دسته از افراد تحصیل زنان را می پذیرند و معتقدند که اگر مادر باسواد باشد در تربیت فرزندان هم مؤثر خواهد بود، اما تا همین مرحله قانع هستند؛ به عبارتی دیگر، آنها با تحصیل موافق ولی با مشارکت زنان مخالفند که این مسأله از همان فقر فرهنگی در میان برخی مسؤولین ناشی می شود که به ما نشان می دهد ما نباید به دنبال این مسأله تنها در دورافتاده ترین روستاها باشیم.

قدس با اشاره به ضرورت تغییر نگرش در برخی مسؤولین به بحث افزایش حضور دختران در دانشگاهها اشاره می کند و ادامه می دهد: جنجالی که به دلیل ورود بیشتر دختران به دانشگاهها راه افتاد و طرح مسائلی از قبیل این که پسران دیگر با دختران تحصیلکرده ازدواج نمی کنند و آسمان و ریسمان هایی که در این زمینه بافته شد ناشی از این باورهاست.

مدیر کل دفتر امور بانوان وزارت آموزش و پرورش خاطر نشان می کند: حال اگرتعداد دختران در دانشگاهها بیشتر باشند چرا ما نمی آییم ریشه یابی کنیم که پسران به چه دلیل کمتر سراغ تحصیل می روند و ترجیح می دهند تحصیل را رها کرده و وارد بازار کار شوند؛ از این روبرخی به جای ریشه یابی این قضیه سریع نگران شدند که چرا دختران بیشتر وارد دانشگاه شده اند.

به گفته وی ایجاد چنین مباحثی خاص اقشار محروم نیست چرا که آنها را می توان طی یک یا دو جلسه توجیه کرد و با اقدامات فرهنگی به تشریح لزوم تحصیل دختران پرداخت؛ چرا که اگر مشکلات اقتصادی آنها بر طرف شود سریع آن را می پذیرند اما نگرانی در جای دیگر است.

شربتدار قدس معتقد است که وجود تفکراتی که موجب محرومیت از تحصیل دختران می شود باعث انتقال همین شیوه تربیت و نگرش به نسل بعدی توسط همین دختران می شود، این در حالیست که نمی توان منکر تأثیر آموزش و تحصیل حتی برای کسی که می خواهد کنج خانه بنشیند در تربیت نسل بعدی باشیم.

وی کمترین فایده تحصیل در میان دختران را عدم ممانعت از تحصیل فرزندان خود می داند و اظهارمی کند: این در حالیست که اهمیت دانش تنها برای دختران نبوده و نمی توان آن را خاص آنها کرد، اما به دلیل این که محرومیت بیشتر در میان دختران در تاریخ قدیمی کشور دیده شده تأکید بیشتری بر روی دختران می شود در غیر این صورت کسب دانش برای همه لازم است.

در این زمینه پیرانی مشاور وزیر آموزش و پرورش در استان سیستان و بلوچستان بیان می کند: آسیب های ناشی از محرومیت از تحصیل در درازمدت خود را نشان می دهد؛ به گونه ای که تحقیقات نیز نشان می دهد از نظر روحی - روانی کودکانی که شرایط ادامه تحصیل برایشان فراهم نبوده اکثراً دچار افسردگی شده اند و از نظر روحی - روانی، موقعیت اجتماعی، شغلی و آسیب هایی آنها را تهدید می کند.

«نارنجی»

رنگی خودمانی

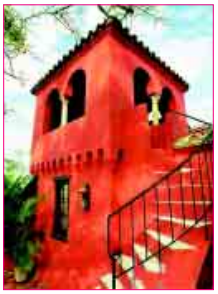

نارنجی از جمله رنگهای گرم و لطیف محسوب می شود و در دنیا هر کشور و قومی از این رنگ برداشتهای متفاوتی دارند. در کشور هلند رنگ نارنجی به عنوان افتخار و عزت ملی محسوب می شود، در کشورهای آسیایی این رنگ، رنگی مقدس است که فقط برای شال های راهبان بودایی استفاده می شود و در کشور آمریکا اولین نکته در مورد رنگ نارنجی جشنهای هالووین است که رنگ نارنجی در تمام نقاط به چشم می خورد. پیش تر رنگ نارنجی تنها در جشنهای هالووین معنا پیدا می کرد اما اخیراً رنگ نارنجی در کشور آمریکا معنا و مفهوم احساسی و روحی، روانی خاصی برای مردم این کشور پیدا کرده است اما در گذشته این نوع رنگ را می توانستید در ادویه جات مختلف مانند پاپریکا، سینابار و در مخلوط ادویه جات دید.

در آمریکا رنگ نارنجی به مفهوم ارزان و قابل دسترس معنی می شد و در بعضی مواقع معنی گستاخی و بی پروایی می داد و به همین علت استفاده از این رنگ برای محصولات مختلف مانند یک حربه گول زننده استفاده می شد. این سؤال پیش می آید که چگونه واکنش ها نسبت به رنگ نارنجی توسعه پیدا کرد؟ پاسخ به این سؤال مثال بسیار خوبی است که نشان می دهد در آن زمان تا چه حد فرهنگ پاپ روی عقاید و تفکرات مردم تأثیر داشت و به آنها سمت و سوی مشخصی می داد. در سالهای ۵۰ و ۶۰ یک هتل به نام هووارد جانسون در کنار بزرگراه ساخته شد و دارای سقف نارنجی بزرگی بود که به رانندگان دقیقاً معنای سهل الوصول را می داد این مبنا با گذشت زمان از سهل الوصول به ارزان تغییر پیدا کرد و متأسفانه این تصور تا به امروز در ذهنها باقی مانده است. بعد از مدتی رنگهای سبز کم رنگ و زرد لیمویی که جزو خانواده نارنجی محسوب می شدند در وسائل تفریحی متفاوت با اتومبیل ها و لوازم الکترونیکی دیده شد و باعث شد تا رنگ نارنجی بیشتر پذیرفته شود. رنگ نارنجی دارای تنوع رنگ زیادی است و این رنگ به عنوان رنگی گرم و گیرا شناخته شده است و مخصوصاً برای تبلیغات بسیار استفاده می شود به ویژه زمانی که کالایی تازه وارد بازار می شود برای تبلیغ در مورد این کالای خاص از رنگ نارنجی استفاده می شود. در مورد رنگ مبلمان خانه استفاده از نارنجی و رنگهای خانواده آن بسیار مورد علاقه و فراگیر است. هنوز رنگ تند و غلیظ نارنجی که مایل به قرمز است و یا نارنجی مایل به زرد که شما می توانید در ادویه های مختلف ببینید جزو رنگهای زنده محسوب می شوند و به صورت مداوم مورد استفاده قرار می گیرند و از این تن های تغییر یافته رنگ نارنجی در کشورهای مذهبی بسیار استفاده می شود بخصوص در مراسم مذهبی و آداب و رسوم خاص آنها که به نظر آنها این رنگ الهام گرفته شده از دل و قلب است. هنوز رنگهای روشن خانواده نارنجی مورد استفاده قرار می گیرد به ویژه در رنگ آمیزی های عجیب و غریب که تحت تأثیر و برگرفته از مشرق زمین است و بدین ترتیب گوناگونی و طیف وسیعی از رنگهای خانواده نارنجی توسط عامه مردم به صورت وسیعی پذیرفته شده است. تن های رنگ نارنجی گرم، آرام بخش، خودمانی، دنج، انرژی زا، با ارزش و مفرح است. رنگ نارنجی رنگی تکان دهنده و مرتبط با سلامتی و قدرت حیات و همچنین نشان دهنده اشتیاق، شوق و خوش بینی است.

رنگ نارنجی رنگی بسیار خوشایند برای راهرو ورودی خانه محسوب می شود زیرا حس خوش آمدگویی و مهمان نوازی را به فردی که وارد می شود القاء می کند اما به دلیل اینکه رنگی بسیار تند است ممکن است شما تصور کنید که این رنگ خیره کننده و در ذوق زننده است. رنگ نارنجی برای اتاقهایی که به سمت شمال هستند و احتیاج به گرما دارند بسیار مناسب است و همچنین در جاهایی که احتیاج است ارتباطات و گفت وشنود در آنجا زیاد باشد رنگ مناسبی محسوب می شود.

مهسا مقدمی

بررسی توسعه جنسیتی در ایران

ایران در شاخص توسعه جنسیتی در میان ۱۴۰ کشور دنیا در رتبه ۷۸ قرار دارد.

به گزارش ایسنا، دکتر ژاله شادی طلب با بیان این که در قانون اساسی کشور «عدالت اجتماعی» برای تمامی شهروندان بدون در نظر گرفتن سن، جنس و قومیت به صراحت بیان شده است، تصریح کرد: عدالت جنسیتی در زیر چتر عدالت اجتماعی، برای کل جامعه مطرح است و از نگاه جنسیتی برابری فرصت ها برای همه افراد فارغ از سن، جنس و قومیت به معنای عدالت جنسیتی است.

وی با اشاره به پررنگ شدن نقش مادری و همسری زنان، تصریح کرد: علی رغم همه اهمیت این موضوع، نقش زنان در فعالیت های اقتصادی کمرنگ و با تقسیم شغل ها به زنانه و مردانه دامنه انتخاب شغل برای آنها محدود شد.

این پژوهشگر مسائل زنان تصریح کرد: زنان در عرصه مشارکت سیاسی تنها رأی دهندگان فعالی بودند که اجازه داشتند رأی دهند و البته اجازه داشتند که انتخاب شوند، ولی کسی نیست که به آنها رأی دهد.

شادی طلب یادآور شد: کشور در این دوران از توقف زنان در مدیریت خانه راضی بود، البته آموزش نقطه قوت این دوران را تشکیل می داد، چرا که گسترش آموزش ابتدایی در سال های اول انقلاب بتدریج دختران را به آموزش عالی سوق داد.

به گفته وی هرچند که دختران با آموزش عالی شانس اشتغال بیشتری پیدا می کنند، اما بیکاری دختران با تحصیلات عالی و متوسطه در شرایط کنونی جامعه بسیار جدی است، چنانچه نرخ بیکاری دختران با تحصیلات عالی در جامعه شهری ۲۸ درصد و نرخ بیکاری دختران با تحصیلات متوسطه در کل کشور حدود ۵۰ درصد است، البته این آمار تنها مربوط به دخترانی است که اجازه اشتغال دارند.

به گزارش خبرگزاری دانشجویان ایران این جامعه شناس خاطرنشان کرد: بررسی نرخ مشارکت زنان در اشتغال کشور طی سال های ۱۳۴۵ تا ۱۳۸۰ از ۱۲/۶ به ۹ درصد کاهش و مجدداً هم اکنون به حدود ۱۴ و در خوشبینانه ترین برآورد به ۱۵ درصد رسیده است.

وی افزود: بیشترین افت نرخ مشارکت زنان در اشتغال در سال ۶۵ مربوط به بخش صنعت است، چنانچه در طول سالهای ۵۷ تا ۶۵، هر سال ۲۴ هزار زن از بخش صنعت اخراج شدند، این درحالیست که صنعت بخش پیشرو اقتصاد کشورهاست و خروج نیروی عظیم در رشد اقتصادی کشور و وضعیت کنونی زنان مؤثر بوده است.

شادی طلب نرخ مشارکت زنان در اشتغال را یکی از جنبه های عدالت جنسیتی در کشور دانست و گفت: چه تفاوتی میان زنان و مردان به لحاظ سواد به عنوان عاملی برای آماده کردن آنها برای اشتغال است، در حالی که میان زنان شاغل، افراد تحصیلکرده بیشتر وجود دارند، اما نقش کلیدی در تصمیم گیری به عنوان افراد تحصیلکرده به آنها واگذار نشده است.

وی خاطرنشان کرد: سهم زنان در مدیریت بخش دولتی در ۴۰ سال اخیر بدون تغییر همچنان ۲/۸ درصد است، بنابراین تحصیلات تأثیری برای حضور زنان در تصمیم گیری نداشته است.

به گزارش ایسنا، این جامعه شناس و پژوهشگر مسائل زنان اظهار داشت: معیارهای استخدامی نابرابر برای زنان نسبت به مردان وجود دارد و دستمزد نابرابر به ازای کار یکسان در بخش کشاورزی به وضوح مشاهده می شود که این مسأله در سایر بخش های اشتغال نیز وجود دارد، گرچه براساس قانون دستمزد برابر، در مقابل کار مساوی باید پرداخت ها مساوی باشد، ولی زنان و مردان با هم به طور مساوی شروع می کنند ولی سرعت رشد و کسب امتیازات آنها با یکدیگر مساوی نیست.

به گفته وی دامنه انتخاب شغل زنان بین ۸ تا ۱۰ شغل محصور مانده است؛ در حالی که دامنه فعالیت مردان ۳۷ است.

شادی طلب با اشاره به فرصت های نابرابر برای آموزش های فنی و حرفه ای بین زنان و مردان در کسب مهارت های شغلی گفت: دسترسی زنان به منابع تولیدی نیز به دلیل قوانین و ساختار فرهنگی جامعه نابرابر است، همچنین مشارکت نابرابر در تصمیم گیری و امکان نابرابر در ارتقای شغلی میان زنان و مردان وجود دارد.

این جامعه شناس با اشاره به رابطه بین حضور زنان در بازار کار و تصمیم گیری و توسعه یافتگی کشورها، گفت: در موارد دیگر از تصمیم گیری نیز، زنان حضور ندارند، چنانچه تعداد کرسی های مجلس در اختیار زنان بین یک تا ۴/۱ درصد است، یعنی ۹۶ درصد نمایندگان کشور را مردان تشکیل می دهند و هر گاه پرسشی در خصوص برقراری عدالت در این زمینه مطرح شد، عده ای از اصلاح طلبان اعتراض کردند که زنان نباید سهم خواهی کنند در حالی که به عنوان نیمی از جمعیت کشور حق سهم خواهی دارند.

وی با بیان این که نابرابری ها و بی عدالتی ها در مورد زنان به فضای عمومی محدود نمی شود، گفت: بررسی کم وزنی کودکان زیر ۵ سال کشور نشان می دهد که در تمام استان ها دختران بیش از پسران دچار کم وزنی هستند، چنانچه در استان مرکزی مناطق شهری و روستایی ۱۱ درصد پسران و ۱۸ درصد دختران و در استان سیستان و بلوچستان ۱۸ درصد پسران و ۳۱ درصد دختران شهری و ۳۰/۹ درصد پسران و ۴۷ درصد دختران روستایی از کم وزنی رنج می برند.

*** دامنه شغلی زنان، محصور در میان ۱۰ انتخاب است**

*** نرخ مشارکت زنان در اشتغال کشور به ۱۵ درصد رسیده است**

شادی طلب خاطرنشان کرد: ۴۰ درصد زایمان های استان های شرقی کشور به کمک فرد دوره ندیده انجام می گیرد، یعنی زنان برای نقشی که برای آنها تعریف شده است نیز از بهداشت و درمان کامل برخوردار نیستند.

وی با اشاره به معضل ازدواج های شرعی ثبت نشده در کشور گفت: ازدواج های شرعی و ثبت نشده در شناسنامه به خصوص در استان های مرزی پدیده ای است با پیامدهای اجتماعی ناگوار که سلامت اجتماعی کشور را به خطر می اندازد و نتیجه آن وجود هزاران کودک بدون شناسنامه استان سیستان و بلوچستان است که از تحصیل محروم مانده اند.

این پژوهشگر مسائل زنان در ادامه گفت: حدود ۹ درصد خانوارهای کشور زن سرپرست هستند که تراکم معنی داری در شرق کشور دارند و ۳۷ درصد آنها جزو فقیرترین فقرا بوده و در دو دهک پایین درآمدی قرار دارند.

شادی طلب همچنین با اشاره به نتایج طرح ملی بررسی خشونت خانگی علیه زنان گفت: ۶۶ درصد زنان در خانواده های کشور خشونت خانگی را تجربه کرده اند.

وی با بیان این که در ۶۴ درصد خانواده هایی که زنان خشونت را تجربه می کنند، ازدواج تحمیلی بوده است، افزود: فشارهای روحی و روانی علیه زنان در خانواده ها ۲۱ درصد، تحقیر ۱۸ درصد، منت گذاشتن مداوم بابت تأمین معاش ۱۸ درصد و ممانعت از اشتغال ۱۷ درصد بوده است.